

Δεν σε “αντέχουμε” Χριστέ μου, και να ξανάρθεις, πάλι σε φάτνη θα γεννηθείς... (π. Λίβυος)

/ [Πεμπτουσία](#)

«Δεν σε «αντέχουμε» Χριστέ μου.....»

Κύριε, εκείνο το παγερό βράδυ δεν βρέθηκε κατάλυμα να σε φιλοξενήσει. Ένας χώρος να στεγάσει την αγάπη σου. Μία γωνιά να ζεστάνει την νεαρή μητέρα σου. Μικρό παιδί μες στην αθωότητα μου, απορούσα, «μα γιατί δεν βρέθηκε κανείς να σε φιλοξενήσει; Βρέφος, μωρό παιδί, μιας ξένης κοπέλας χαμένης μέσα στην νύχτα με την αγωνία στα μάτια». Τώρα που μεγάλωσα και η αθωότητα έδωσε την θέση της στην εμπειρία του κακού, έμαθα το «γιατί». Γιατί αυτός ο κόσμος δεν αντέχει Χριστέ μου, την ομορφιά της αγνότητας σου. Κόσμος ψεύδους και υποκρισίας, μίσους και αδικίας, δεν έχει χώρο για σένα. Είμαι πλέον βέβαιος, ότι όσες φορές κι αν ξανάρθεις σε αυτή την γη, πάλι σε φάτνη θα γεννηθείς, γιατί δεν σε αντέχουν.

Πηγή: oltremedianews.it

Δεν μπορούν την αγάπη και την ελευθερία σου. Τους παιδεύεις Χριστέ μου, τους μπερδεύεις. Αυτοί διψάνε για εξουσία και δύναμη και εσύ έρχεσαι ταπεινός και αδύναμος. Αυτοί διψάνε για απειλές και τιμωρίες και εσύ συγχωρείς και ανέχεσαι. Αυτοί θέλουν «νόμους» και «δικαιοσύνη» και εσύ τους δίνεις αγκαλιές και φιλιά, την κόλαση ποθούν και τους χαρίζεις τον παράδεισο.

Γι αυτό σου λέω, και σήμερα πάλι να ερχόσουν σε σκοτεινό και παγερό δρόμο θα σε πετούσαν. Πρόσφυγα θα σε έκαναν, ζητιάνο και ρακένδυτο, τρελό θα σε ονόμαζαν, ως ασεβή και αιρετικό θα σε καταδίκάζαν, έξω από τις θρησκείες τους θα σε πετούσαν ως επικίνδυνο.

Είναι αλήθεια Χριστέ μου, ότι ποτέ δεν σε κατάλαβαν οι ισχυροί και «δίκαιοι», οι «ικανοί» και «επιτυχημένοι», οι καθώς πρέπει και «τέλειοι». Μονάχα εκείνοι οι ταπεινοί και τσαλακωμένοι της ζωής, οι απογοητευμένοι και πονεμένοι, οι αμαρτωλοί, οι πόρνες και τελώνες της ιστορίας, όλοι εκείνοι που ποτέ δεν θεώρησαν ότι αξίζουν την Βασιλεία σου, μονάχα εκείνοι Κύριε, σε αναγνώρισαν και σε δέχθηκαν, γιατί πρώτα είχαν αποδεχθεί την αποτυχία και την αδυναμία τους, το πυκνό σκοτάδι της δικής τους παγερής νύχτας.

Είναι Χριστέ μου που αιώνες τώρα επιμένεις να αγαπάς τους κολασμένους που

μυρίζουν παράδεισο. Είναι Κύριε που αγαπάς εκείνους που δεν αγάπησε κανείς...